

Henseende. Jeg mener ganske vist, at den Opgørelse, der i dette Øjeblik kan gøres over Udgifterne ved Lovforslaget, maa blive temmelig skønmæssig, og at det vel er muligt, at Fremtiden kan bringe os nogle Overraskelser i saa Henseende, men jeg forstaaer ikke det ærede Medlems Standpunkt med Hensyn til Udgifterne. Vil det ærede Medlem have en Lov med større Udgifter end denne Lov? Det maa han ville, hvis det er hans Mening, at vi skulle vende tilbage til det Kommissionsudkast, han har været med til at foreslaa. Eller er det Meningen, at vi skulle gaa endnu længere bort fra Kommissionsforslaget end dette Lovforslag? Det vil nemlig være Betingelsen for at faa mindre Udgifter ved Retsreformen.

Det er ingenlunde saa, som det ærede Medlem mener, at det kun vilde være ubetydelige Udgifter, der vilde være forbundne med Gennemførelse af Adskillelsen mellem Retspleje og Forvaltning, altsaa paa Landet udenfor København i første Instans. Den Gang, den sidste Kommission, hvoraf det ærede Medlem var Medlem, fremkom med sit Forslag, fremkom den ogsaa med Forslag til Underretskredsenes Tal, og den fastsatte da 103 Underretskredse. Naar Dommer og Politimester skulde være to Personer, naar Retspleje og Forvaltning skulde være adskilte, betød det 206 Embedsmænd. Det her foreliggende Lovforslag beholder de nuværende Retskredse; nogle ganske enkelte Steder vil der paa Grund af Folketallet i Retskredsenes blive at oprette nye Embeder, og Antallet bliver da 135. Med andre Ord, hvis man skulde have gaaet tilbage til Kommissionsforslaget, vilde man have faaet 70 Embedsmænd mere. Deres Løn anslaaer jeg til 5,000 Kr. for hver, og Kontorholdet vil formentlig være lavt regnet, naar man regner 3,000 Kr. Det bliver 8,000 Kr. for hver af de 70 Embedsmænd (*Dinesen*: Og Pensionerne!) Naa ja, der følger altsaa noget mere med endda, det er meget rigtigt, men nu har jeg foreløbig kun gjort det op for Embederne, saa længe de beklædes, og for Kontorholdet. For øvrigt vil jeg sige, at vi Underretsdommere ere som bekendt noget sejlivede til at blive siddende i vort Embede, det have vi været hidtil,

men der vil maaske nu blive en Forandring, naar vi faa denne Reform. Lønninger og Kontorhold for de 70 Embeder blive, naar man regner 8,000 Kr. for hvert, 560,000 Kr., altsaa en god halv Million. Munder det ærede Medlems Betragtning over de alt for store Udgifter ud i, at vi skulle lægge noget til, bl. a. denne halve Million? Og skulle vi saa ind paa Umiddelbarhedsprincippet igen, vil det sige, at naar to Personer i Odense føre Proces, skulle Vidnerne føres i København. Disse Vidner komme ikke gratis til København, men skulle have Godtgørelse for deres Rejse. Det volder meget betydelige Udgifter, ganske vist Udgifter, som for en Del komme til at hvile paa Parterne, men ogsaa for en Del paa det offentlige. Jeg tror, jeg ikke tager fejl, naar jeg siger, at Udgifterne ved dette Lovforslag, der kun kunne være rent kalkulatoriske, kun ere halvt saa store som Udgifterne ved Proceskommissionens Forslag, naar man vel at mærke ogsaa tager Hensyn til de Udgifter, der ikke gaa ud af Statskassen, men ud af Befolkningens Lommer. Det kunde interessere mig at vide, om det, det ærede Medlem vil anbefale dette Ting; er at gaa tilbage til den meget dyrere Reform, eller om hans Standpunkt er: Lad os nøjes med smaa Ændringer, der koste meget mindre! Det er ikke klart, men det forekommer mig, at Virkningen af de Sirenetoner, hvormed det ærede Medlem kunde synes at lokke en eller anden, naar han taler om de store Udgifter ved Forslaget, vilde svækkes væsentligt, hvis man fik at vide, at det, som det ærede Medlem vil, bliver meget dyrere end det, der her er foreslaet.

Og saa synes det ærede Medlem at mene, at man ikke gør et væsentligt Fremskridt eller opnaar gennemgribende Ændringer i den bestaaende Tilstand ved at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Det vil sige, han paastaar egentlig ikke dette for den borgerlige Retsplejes Vedkommende. Jeg ser, det ærede Medlem nikker, han anerkender altsaa Fremskridtet paa dette Omraade (Afbrydelse). Naa, det ærede Medlem anerkender det ikke en Gang paa dette Omraade, ja, det vil han altsaa faa Lejlighed til at udtale sig om. Det var imidlertid særlig med Hensyn til den kriminelle Retspleje, det ærede Medlem